

Til arbeiðis A-B og I

TAÐ var hugstoytt at síggja, hvat mál-gagníð hjá vinnaranum av lögtings-valinum, Dimmaletting, hevði at bera mongu lesarum sínum eftir stóra val-sigurin. Ístaðin fyrri at bróta upp um armar og birta uppundir arbeiðsgleðina, nú flokkurin fekk álitisvátan frá vel-jarunum, so brúkti sambandsmál-gagníð ístaðin hetta góða høvi til at leita aftur í tíðina og høgga niður á javnaðarflokkin. Ístaðin fyrri at brúka hetta frálíka høvið til at eggja sínum egnu at fara hugagóðar til arbeiðis og uppfylla vallyftini, so brúkti sambandsmál-gagníð - sær sjálvum líkt - sigurslótuna til at vísa á gomlu syndirnar hjá tí flokkinum, sum tapti valið. Ístaðin fyrri at vera uppbyggjandi, hyggja frameftir, so kundi sambandsmál-gagníð ikki bara sær fyrri at niðurbóta og grava upp gamlar syndir. Tað er annars góður síður ikki at trækja á ein liggjandi.

MEGNAR sambandsmál-gagníð tað ikki, so skal tó vera okkum ein fragd at biðja sigursheitararnar við valið um at fara til arbeiðis. Tí betri grundarlag enn valúrslitið hava teir ikki. Teir bóðu um veljarans dóm, um eina álitisvátan, og teir finga hana. Tískil er bert at bróta upp um armar hinir "gomlu" - fara í slitmannaklæðini.

LAT tað vera sagt her beinanvegin, at orð okkara eru ikki meint sum skaða-frøði - eiheldur skulu tey skiljast, sum at javnaðarfólk eru ringir taparar. Tvørturímóti taka javnaðarfólk valúrslitið sum tað tað er, nevniliga ein so dyggilig misálitisvátan, at tað bert er ein gongd leið eftir slíkt val, og tað er andstöðuleiðin. Nú vil onkur siga, at flokkurin hevur eisini ábyrgd av vera við í at rudda upp eftir sær sjálvum, og tað kunnu tað velsaktans vera fleiri meiningar um. Men mest náttúrliga avleiðingin má vera, at javnaðarflokkurin, sum so dyggiliga varð vrakaður við valið, finnur seg sjálvan aftur.

OG hví tvinga størsta taparan til at taka við ábyrgd, nú allir hinir flokkarnir hava ynskt henda flokk, har piparið grør, ja hava skýrt hann bæði líkt og ólíkt og hava biðið vraka hann! Tað er rætt, at fyrrverandi framstandandi javnaðarmenn undan valinum søgdu, at flokkurin átti at gera alt fyrri at koma í samgongu. Men hetta var sagt við tí vón, at flokkurin hóast alt ikki fór at fáa eitt so vánaligt val. Vónirnar vóru, at flokkurin fór at varðveita sínar 7 og í hvussu er 6 tingmenn. Hvat hendi! Flokkurin fekk ikki bert skot fyrri bógvín. Bæði brúgv og maskinrúm vórðu rakt, og í slíkari støðu verður ein noyddur at fara á beding - tvs. í andstöðu fyrri at umvæla skaðan. Tað er hetta, sum tey javnaðarfólk, ið ikki vendu flokkinum bakið valdagin, nú kenna á sær, og hesa kenslu eigur floks-leiðslan eisini at virða.

TÁ hetta er sagt, so er tað okkara av-gjörda meining, at samband, fólkaflokkurin eigur at fara í Tinganes, tí tað var hetta teir buðu seg fram til sum størstu andstöðuflokkar. Teir bóðu veljaran vraka javnaðarflokkin. Tað gjørdi hann. Men hesir báðir flokkar mugu hava hjálp og hana kunnu teir fáa frá einum flokki. Við Verkamannafylkingini ber til at skipa landsstýri við einans trimum flokkum. Allir aðrir møguleikar, um farið verður út til sjálfvístýri og sokallaðar "kristiligar" flokkar, krevja luttøku av fyra flokkum. Sjálfvandi er eisini nokk við tjóðveldisflokki. Men neyvan fer hann í samgongu aftur við sambandsflokk, sum vann valið so dyggiliga.

SUM góðir taparar hava vit "no hard feelings" móti nýggju Verkamannafylkingini. Vit hava fyrr gjørt stöðu okkara greiða móttvegis hesi fylking, men nú hevur hon so rønt seg á vali og fingið dygga undirtøku og skulu vit bert ynskja henni tillukku við valinum. Men tá tað er sagt, so vilja vit eisini minna hesa fylking á, at hon undan valinum gjørdi púra greitt, at hon setti ikki spurningarnar um høgra og vinstra,

um samband ella loysing at vera teir avgerandi. Eisini segði oddamaðurin frá, at hann setti ikki fólkaflokkin vera verri samstarvspartnara enn javnaðarflokkin. Hann setti tað avgerandi vera at fara til arbeiðis og skaffa arbeiðspláss. Við álitinum "Karmar um framtíðar vinnu" í báðum hondum - hetta álít var bæði grundarlag og skjöldur floksins - vístu Óli Jacobsen og Ingeborg Vinther á, at her lá loysnin. Um somu tíð gjørdi fólkaflokkurin greitt, at sama álitið var at meta sum sjálfvinnulívspolitikkurin hjá flokkinum. Við øðrum orðum skuldi einki verið til hindurs fyrri einum samarbeiði millum Verkamannafylking og fólkaflokkin og tí heldur ikki við sambandið. Sama fylking hevur givið javnaðarflokkinum alla skyldina fyrri stöðuna í samfelagnum, og var tað eisini hon, sum megnaði at klúgva flokkin í tvey og harvið senda flokkin út í myrkuri.

TÁ so oddamaðurin í fylkingini valkvøldið sigur, at hann ikki ynskir at gerast líkur í eini borgarligari samgongu men heldur ynskir eina breiða samgongu kundi hóskandi verið spurt, hvat hann meinar við! Hugsar hann her um at fáa javnaðarflokkin við í eina samgongu, tá haltar við logikkinum, ja tá er hann beinleiðis sjálmótsigandi. Tí tú kanst ikki fyrst fara til val upp á at knúsa javnaðarflokkin og biðja veljararnar vraka henda flokk, tí hann hevur fært landið út í ófari - fyrri síðani eftir valið at vilja tvinga leivdirnar av sama flokki at taka við ábyrgd. Óli Jacobsen, Ingeborg Vinther og Kristian Magnussen vórðu teir veruligu vinnarnir á valinum. Kanska størri vinnarar enn sambandsflokkurin. Tit vunnu hetta val m.a. við at aftur og aftur at trúta niður í veljararnar, at javnaðarflokkurin hevði stýrt landinum út av tromini. Tit bóðu veljaran geva javnaðarflokkinum dura-fjórðingin. Og veljarin tók tykkara atfinningar til eftirtektar - góðtók tær. Nú má tað so vera tykkara skylda at tryggja, at Føroyar fáa eitt nýtt stýri sum skjótast. Alt annað vil vera at meta sum tað størsta ábyrgdarloysi. Tað vildi

eisini verið ógvuliga rímuligt, at Óli Jacobsen, sum fekk slíka dygga undirtøku, gjørdist "skimálaráðharri" í komandi stýri. Hana hevur júst skotið fiskivinnupolitikkurin hjá Arabo sundur og saman - og sigur seg sjálvan hava loysnina at seta ístaðin.

TÍÐIN er komin til, at teir flokkar, sum hava víst á einastu gongdu leið - teir flokkar, sum vunnu valið - at teir nú sleppa at vísa orð síni í verki. Tað vil vera tað mest rættvísa skulu tær demokratisku spæligreglurnar haldast. Og tá so lítið skilir samband, fólkaflokk og Verkamannafylking - og tað í veruleikanum vóru hesir, sum vunnið valið, so eiga hesir sum skjótast at fáa skil á aftur hetta land - fyrri at brúka teirra egnu orð. Tit bóðu um veljarans álít - tit finga tað - rættið nú skútuna uppafur, sum tit siga javnaðarflokkurin hevur kollsiglt.

EFTIR okkara hugsan er bert hesin eini samgongumøguleikin skal landið ikki verða stýrt av sokallaðu kristiligu smáflokkunum. Tað er A og B saman við I. Eftir okkara tykki er luttøkan hjá hesi fylking í eini samgongu ein trygd fyrri, at ikki landið fullkomiliga verður koppað á til høggu. Hesa trygd hava vit ikki - í hvussu so er ikki tæy, sum kenna seg heima vinstu megin miðjuna - um Tordur og prestur koma til. At prestur eisini longu skal hava sett sum "treit" fyrri at koma í samgongu, at landsstýrismaðurin verður úr Norðoyggjum, vísir á hvørjum stöði eitt samstarv tann vegin liggur. Áðrenn tú er farin at tosa um politikk ger hesin flokkurin eina luttøku í eini samgongu til ein persónsspurning. Hetta prógvar best av øllum, at tað er bert tann eini samgongumøguleikin. A-B og I til arbeiðis. Javnaðarflokkurin eigur so at vísa seg sum ein ábyrgdar-flokkur í andstöðu.

SOSIALURIN

Suðuroyingar - takkk fyrri álitið

Hóast javnaðarflokkurin var fyrri einum lemjandi ósigri til hetta lögtingsvalið, so er flokkurin framvegis størstur í oynni, og Suðuroyggin er tibeitur framvegis javnaðarháborgin. Hetta eiga veljararnir stóra tókk fyrri.

Men var ósigurin stórir fyrri flokk, so fekk eg persónliga eitt framúr gott val. Tí vil eg takk ateimum mongu, sum góvu mær sín stuðul. Henda álitisvátan setir krøv, og vil eg leggja

alla orku í at liva upp til álitið.

Farna valseið hevur verið sera baldrut serliga fyrri okkum, su hava mannað Tinganes. Tað frøir meg nógv, at suðuroyingar við hesi álitisvátan hava víðurkent tað arbeiðið, eg havi gjørt.

Hóast flokkur okkara nú bara hevur fimm tingmenn, so eri eg sannførdur um, at vit øll fara at leggja alla orku í at verja vunninn

virði og at føra javnaðarhugsjónina fram.

Eg eri onga løtu í iva um, at javnaðarflokkurin við einum virknum politikki vil prógva, at hesin flokkur og henda hugsjónin eigur eina serliga stöðu í føroyskum politikki. Okkara samfelag fær ikki verið hann fyrriuttan.

Hetta vilja vit týðiliga á-sanna, tá ið teir borgarligu leggja til brots.

Suðuroyggin eigur nú fimm tingmenn, har teir

fýra eru úr syðru helvt, meðan eg einsamallur eri úr norðaru helvt.

Hóast eitt sjálfvagt samstarv til frama fyrri oynna, so fari eg við spennig og arbeiðshuga undir tað starv, tað er at vera umboð fyrri Suðuroynna á tingi.

At hetta verður neyðugt, prógvaði sjónvarpssendingin fríggjakvøldið. Tað, sum vit javnaðarmenn fórdu fram í valstríðnum um ætlanina hjá sambandsflokkinum. viðvíkjandi

teimum smáu sjúkráhusum, fingi vit rætt í. Ein nývaldur tinglimur fyrri henda flokk gjørdi næstan bart, fyrstu ferð hon tók blaðið frá munnum. Men her vilja vit vera á varðhaldi, og ikki skulu teir rósa av, teir lættan sigur fá.

Enn einaferð tókk góðu oyggjarfelagar fyrri álitið, sum eg biði til vil verða oyggj okkara at frama.

Vinarliga

Jóannes Eidesgaard